

ב"ה

בולעטין # 123 - וועד הכשרות

ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות
באמצעים של בירור, חקירה ודרישה, התיעצות, הודעה, והצעה
חודש כסלו תשס"ו לפ"ק

בענין משגיחים

(נעתק מספר מנוחת שלום, חלק ז' מספר נפש ישעיה)

שם במרחץ ישבנו יחד אני... עם כ"ק אדמו"ר בעל דרכי תשובה זצ"ל על ספסל בתוך היער. ושאלנו את כ"ק אודות ה"קאקוס-פוטער" שמסתפקים ממנו למאכלי בשר ולמה לא ניחוש כמו בחלב שקדים שצריכים להניח שקדים כשמבשלים אותו עם בשר דלא לייתי לאחלופי. והשיב לנו: מה לכם לשאול אותי שאלה זו? הלא אי איישר חילי' אבטליני' לגמרי. כי אני שלחתי את בני (בהמ"ח מנחת אלעזר) לעיר אוסט, מקום הפאָבריק הגדול צערעס, ובבואו בבית המכונה וישאל: היכן הוא המשגיח? ויענו אותו: עתה הלך לביתו. הלך אחריו ויאמר לו: היכן המפתח מחדר הכשר? ויאמר שכחתי אותו בבית המכונה. ודי בזה. ועוד לו יהי שעומד שם משגיח בתדירותא, האיך אפשר להיות משגיח בפאָבריק גדול אשר יוצאים ממנו 24 וואַגאָן סחורות הנעשים מחלב, בורית ונרות ועוד ועוד וקנים (ריירען) שופכים מזה ומזה מתהום ארצה ועד רום רקיע. ובעיני בשר אי אפשר להיות משגיח על זה. ועוד הסכמנו זה זמן לא כביר באסיפה כללית שלא ליתן שום הכשר רק לאנשים שיש להם בעצמם נאמנות בעניני כשרות, להם יתנו הכשר לכשיבואו למקום שאין מכירים אותם ויתנו עידיהן בכתב הכשר. ומה אוכל לעשות שאין לי כח לבטלו. ועוד אספר לכם זה זמן לא כביר רצה האדון... לעשות בית חרושת (פאָבריק) בעיר טשאָפּ ורצו ליתן לי שני אלפים לשנה שאניח הבד"צ שלי ליתן לו הכשר ומשגיח, ולא נתתי מטעם הנ"ל, ועוד האיך אתן הכשר על דבר שאדמו"ר הקדוש משינאווע אסרו.

(מס' שיחות יקרים אות פ', ספר מנוחת שלום, חלק ז' מספר נפש ישעיה)

אור למדקדקים בכשרות

א. בעית הכשרות כיום הוא בשל התפתחות וטכניקה חדשה, שהיא מאוד מסובכת, הגורר עמו קשיים למדקדק ירא שמים ומחמיר בכשרות, בכדי שיוכל להזהר ולהשמר במאת האחוזים, עם כל מה שהוא משתמש שהתוצרת תיעשה במאת האחוזים על פי כללי הכשרות מתחילתו ועד סופו, אף על פי כן לא אלמן ישראל, ובכל זאת נמצאים עדיין עמנו הרבה יהודים יראי שמים, הנמנעים ככל האפשר מלהשתמש באוכל המיוצר במקומות שאין מכירים, שעל אותם המוצרים אפשר לומר שאולי מוצר אחד ממליון הנעשה על פי כל הכללים כפי שהיו עושים זאת בבית. הסיבות לכך רבות, ולא חס ושלום מתוך כוונה רעה להכשיל את היהודים, כי אף יהודי שהוא שומר תורה ומצוות אינו חשוד על דברים כאלו, רק מאחר והכוונה העיקרית של בעלי המפעלים הוא כסף, עמך ישראל צריכין פרנסה, לכן אין כמעט מציאות שיוכלו לעמוד על כל דקדוקי הכשרות על הצד היותר טוב, כפי שהאדמו"ר מסוכטשוב זי"ע כבר הרעיש עולמות בזמנו בענין זה, שכל סוחר בודק את הדברים מתוך ראות פיננסית, כמו כן אמר גם הבעל הזכרון יהודה והגה"צ משאפראן ז"ל ויבדל"ח כ"ק מרן אדמו"ר רשכבה"ג מסאטמאר שליט"א, ועוד גדולים וצדיקים המעידים פה אחד, על שינוי המצב של ההשגחות בזמן האחרון, שכיום אנו נמצאים בתחתית המדרגה (ראה באריכות בספר מנחת יהודה, שהוצנו לכבוד חג הפסח תשל"ז, על חומר איסור ה"סימילאק" בשביל ילדים וכן בענין הכשרים והשגחות כיום בכל העולם).

ב. הסך הכל של דבריהם שכל ההשגחות הם רק לצורך שעה בבחינת עת לעשות לד', כי אם לא כך היו פני הדברים, היו הרבה אנשים נכשלים במאכלות אסורות, ואותו הלימוד זכות יש אצל רבנים מכשירים שהם חוששים שלא יהיה מכשול לפשוטי העם, אך למדקדקים אולי זה בודאי אינו מיועד, **קחו לעצמכם דוגמא קטנה! כל הפירות והירקות שצריכים בדיקה טובה שלא יהיו בהם תולעים, כותבים על כך הרבה פוסקים שנשים אינן נאמנות (עי' מהרש"ל באו"ה שלו, מובא בש"ך סי' פ"ד ס"ק ל"ה, ועי' רמ"א סי' קמ"ז, ורא"ש פסחים פ"א, וב"ח או"ח סי' תל"ו, מובא במ"א ס"ק י"ד, ומ"א של"ז סק"ח בשם מהרי"ל ותוס' עירובין, ואפילו לדעת התוס' פסחים אינם נאמנים בטורח גדול, וכ"פ הגר"ז תל"ז, ועי' כו"פ סי' פ"ד, ופר"ת ס"ק כ"ג, ובזכרון יהודה הנהגות מהר"ם א"ש, ובשו"ת שו"מ תניינא ח"א סי' י"ט, ושו"ת בי"ש יור"ד קנ"ו ואכמ"ל) אפילו שהם עושים זאת לצרכם האישי, בשל החשש שהם שלא יתאמצו לבדוק את התולעים כפי שצריך לבדוק, במיוחד כשמדובר למסחר (אם כבר**

עושים) וזה אמרו בחשש החמור ביותר של תולעים הגובל בלאוים חמורים (עי' מכות פ"ג).

פרק ב'

אוכל מוכן עם הכשרים אינו בשביל מדקדקים

א. לכן ברור, כשמדברים, כותבים, או מדפיסים, שיהיו נזהרים כמה שאפשר שלא להכניס הביתה אוכל מוכן, אין בכך משום עלבון לבעלי בתי החרושת, כי מי עוד כמוהם יודעים ששיטת הייצור כפי שהוא אינו בשביל מדקדקים ומחמירים בשמירה מאיסורים חמורים. ב. כפי שידוע לי עובדה מבעלי בתים ומשגיחים המנהלים בתי חרושת של ייצור אוכל מוכן כמו למשל מאפיות, ממתקים, מוצרי חלב, שתיה, שמנים, במיוחד מאכלי פסח, סיפרו מפה לאוזן שיהודי חרדי חייב להימנע מלקנות את המאכלים הללו ככל שאפשר (עלובה העיסה שנחתומה מעיד עליה) מלהשתמש בהם, וחלק אחר אמרו שהם משתמשים בזה רק בשביל ילדים, (אנו לוקחים את מלוא האחריות על מה שאנו כותבים).

חיזוק למדקדקים במצות

ג. לכן אנו מציינים כאן את האיחולים הגדולים ביותר שלנו לכל אלו שיש להם מסירות נפש, שלא להכניס הביתה עד כמה שאפשר אוכל מוכן, תחזקנה ידיכם גם הלאה!!! כי שכר של מסירות נפש הוא גדול ומיוחד כל כך בענין חשוב כל כך כמו זהירות ממאכלות אסורות, שהוא אחד מצדדי קיום היהדות כשהוא כולל אמונה וקדושה, כפי שחז"ל אומרים עדות, שמאכלות אסורות מטמטם את הלב והמח (רשב"א וריטב"א יבמות קיד, קמ"א יור"ד פ"א ס"ז, פר"ח, וברכ"י שם, אוה"ח פ' שמיני), ומביא לאפיקורסות (תורת משה לחת"ס פ' קדושים).

ובכדי לעשות את הענין קצת יותר ברור כדאי לעורר בעיני המאכלות אסורות שמי שאינם מדקדקים וזהירים ממאכלות אסורות, אנו נצטט מספרים את חומר האיסור של המאכלות אסורות, בכדי שיהיה לכם קצת מושג באבוד חס ושלום עוה"ז, עוה"ב, הדורות הבאים, עונשים חמורים בעולם הבא ועוד.

קצת מחומר מאכלות האסורות

א. זה מכניס עזות, טומאה, אפיקורסות, וכפירה בילדים, (רמ"א עקב בשם רמב"ם, ראשית חכמה שע"ק ושל"ה, חת"ס), את כל היראת שמים, קדושה של הנשמה, בורחת מן האדם, (זוה"ק ויקרא מב. חת"ס שמיני, דרך חסידים מע' אכילה או' כב).

ב. לאחר שבמאכלות אסורות מפטמים צעירים וזקנים, ואז דברי קדושה כבר אינם נכנסים לשם כל כך בקלות (רמ"א פ"א ס"ז).

ג. מאכלות אסורות מחדירה אכזריות ומרחיקה את הביישנות, (רשב"א וריטב"א יבמות קי"ז), זה כבר גרם לכך שהחריב מדינות שלמות (שו"ת ד"ח יו"ד ז).

ד. מאכלות אסורות חייבים לבדוק היטב כי זה יכול חלילה להביא על האדם את האסונות הגדולים ביותר (דמ"א עקב, בשם הרמב"ם).

ה. כל הצרות שבא על האדם הוא בגלל המאכלות האסורות שהכניס לפה, (רמב"ם דמ"א עקב, צפנת פענח יתרו), אפיקורסות ואכזריות מחדיר זאת לילדים, (חת"ס פ' שמיני, רשב"א יבמות).

על כך שכבר לא רואים שגודלים גדולים חדשים אין זה כלל פלאה, (פ"ח שפ אגד"פ אות קכ"ו).

ורק בשל כך נושרים מן הדרך הישר מספר כל כך גדול של אנשים. (פר"ח יור"ד פ"א).
ו. אפילו מי שלומד יום ולילה והוא רק מקיל בחומרא, גם הוא אינו יכול להשיג השגות גבוהות בתורה (מאור ושמש שמיני ד"ה אל תשקצו).

ז. הרוצה לשמוע תורה בעולם הבא מהקב"ה בכבודו ובעצמו, שישמור על מה שהוא מכניס לפיו, (סוטה יא: רש"י שמות, רמב"ן שם, קדושת לוי פ' שמיני, ועוד).

ז. הצרות והסבל של הנשמות לאחר המוות יהיו גדולים מאוד, יפרידו כל חתיכת בשר, דם, עצמות ועור, של המאכלות האסורות וישליחו אותם החוצה.

ראה באריכות בספר מנוחת שלום שם, שמצטט את דברי החפץ חיים זצ"ל מענין השכר לעתיד כדי שיהיה לנו קצת מושג, עד כמה חשוב הוא השכר לעתיד על השמירה, שרק בקצת התבוננות תתפסו בלב קצת השתוקקות להגיע למדריגה שאין לו כל דמיון, אפילו דבר איזהו בעולם הזה, וכשהוא יודע שבשביל טירחה כל כך קטנה כמו להימנע מלאכול כל הבא לפה, ומה שחייב שיהיה לו הכשר, בגלל זה שהם עשויים וארוזים מחוץ לבית, ניתן להשיג את התענוג הגדול, לא ניתן כלל להאמין שהלב האטום ביותר לא יתעורר בקבלת החלטה חיובית לעתיד, בכך שגם יקבל על עצמו חרטה על העבר, וקיבל שמהיום והלאה ישמור בעין פקוחה על ביתו, איזה סוגי אוכל יכנס לבית, ומה שבני הבית יאכלו בחוץ ועוד.